

משנה - חגיגה

פרק ג - משנה ז

הפֹּתַח אֶת חֲבִיתוֹ, וְהִמְתַּחֵל בְּעֶסְתּוֹ עַל גַּב הַרְגֵּל, רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, יִגְמֹר. וְחֻכְמִים אוֹמְרִים, לֹא יִגְמֹר. מִשְׁעֶבֶר הַרְגֵּל, הָיָה מִעֲבִירִין עַל טְהָרַת עֲזָרָה. עָבַר הַרְגֵּל בְּיוֹם שְׁשִׁי, לֹא הָיָה מִעֲבִירִין, מִפְּנֵי כְבוֹד הַשַּׁבָּת. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, אִף לֹא בְּיוֹם חֲמִישִׁי, שְׂאִין הַפְּהָנִים פְּנוּיִין:

פרק ג - משנה ח

כִּיצַד מִעֲבִירִים עַל טְהָרַת עֲזָרָה. מִטְּבִילִין אֶת הַפְּלִים שֶׁהָיוּ בַּמִּקְדָּשׁ, וְאוֹמְרִין לָהֶם, הִזְהָרוּ שְׁלֹא תִגְעוּ בַּשְּׁלֶחַן וּבַמְנוֹרָה {כז} וּתְטַמְאוּהוּ {כח}. כָּל הַפְּלִים שֶׁהָיוּ בַּמִּקְדָּשׁ, יֵשׁ לָהֶם שְׁנָיִים וּשְׁלִישִׁים, שְׂאֵם נְטִמְאוֹ הָרֵאשׁוֹנִים, יָבִיאוּ שְׁנָיִים תַּחְתֵּיהֶן. כָּל הַפְּלִים שֶׁהָיוּ בַּמִּקְדָּשׁ, טְעוּנִין טְבִילָה, חוּץ מִמְזִבַּח הַזֶּהָב וּמִזִּבְחַת הַנְּחֹשֶׁת, מִפְּנֵי שֶׁהֵן כְּקַרְקָע, דַּבְּרֵי רַבִּי אֱלִיעֶזֶר. וְחֻכְמִים אוֹמְרִים, מִפְּנֵי שֶׁהֵן מְצַפִּין: